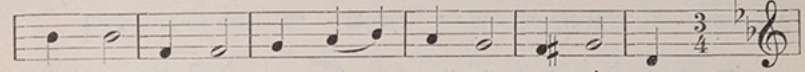


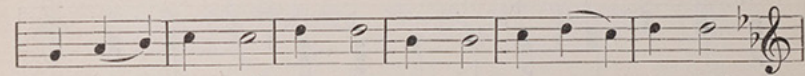
82. אלי איון

נעימה עממית

בנחת



I א - ל - י א - יוֹן א - י - נ - ע - נ - י - ה - ע - מ - ל - א -
 II א - ל - י א - יוֹן א - י - נ - ע - נ - י - ה - ע - מ - ל - א -
 III א - ל - י א - יוֹן א - י - נ - ע - נ - י - ה - ע - מ - ל - א -



שָׁה בְּאֵי - רֵי - הָ, וְ - כֵּן - בְּחַוְלֵהּ הָ - גִי - וֹת
 אֲזַן - עַד - רֵי - הָ, וְ - עַל - פִּי - אֵת - מִ - הָ - רַפִּי
 שִׁיר - זֶ - מִ - רֵי - הָ, וְ - עַל - דֶּ - מַם - אֵ - שֶׁ -



שָׁק - ע - לִי - בְּ - עַל - נִי - עֵי - רֵי - הָ.
 אֵל, בְּ - תוֹדָה - מִקַּ - נִשְׁ - הָ - נִי - הָ.
 פֶּה, כִּי - מוֹ - מִי - מִי - אֵ - רֵי - הָ.

IV עלי טפח מלכותך, בני דוד גבורתך, ועל יפוס אשר חשך, בעת סרו כתרך.

V עלי כבוד אשר גלה, בעת חרבן דבירך, ועל לוחץ אשר לחץ, ושם שקים הגורך.

VI עלי מחץ רוב מפות, אשר הכו נזירך, ועל נפח אלי סלע, עוילך נצרה.

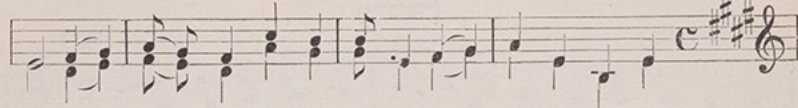
VII עלי שמת משנאיה, בשחקם על שברך, ועל עניו בני חורין, נדבירך טהורך.

VIII עלו שמך אשר חלל, בפני קמי מצרך, ועל פתח ושועי לך, קשוב ושמע אמריך.

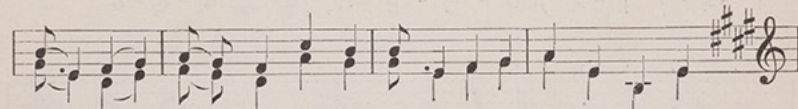
83. מעוז צור

נעימה מקבלה

הלכה בחוקה



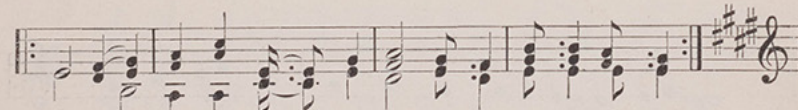
I מ - עוֹז צוֹר י - שִׁי - עֵ - תוֹ, לִ - הָ - נִי - אֵה - לִ - שֵׁ - בִּי - הָ.
 II י - עוֹת - שֶׁ - בָּעָה - נִי - שִׁי - בִּי - נִי - גִוֶּן - פִּי - הִי - כִּי - לֵה.



ת - פוֹן בֵּית - תִּי - פִּי - לִ - תוֹ, וְ - שֵׁם - תוֹ - דָּהּ - נִי - זֶ - בִּי - הָ - לִ.
 ת - יי - מִ - רְרוּ - בִּי - שִׁי, בִּי - שֶׁ - בּוֹד - מִ - לְכוֹת - עִנִּי - לֵה.



עַתָּה - תִּי - מִן - מַטְ - בִּי - מִ - אֵר - הָ - מִנִּי - בִּי - הָ.
 י - בְּ - דוֹ - הָ - גִדּוֹ - לֵה - הוֹ - אֵי - אֵת - הָ - סֶן - לֵה.



אֵז - אֵן - מוֹר - בִּי - שִׁיר - מִן - מוֹר, חֲנִי - כֵת - הָ - מִן - בִּי - הָ.
 חֵיל - פֶּה - לֵה, וְ - כָל - זֶרַע - עוֹ, וְ - רְדוּ - בִּי - אֵ - בִּן - בְּמַצֵּי - לֵה.

III דביר קדשו הביאני, וגם שם לא שקטתי, ובא נוגש והגלני, פי זרים עבדתי. ונין ועל מספתי, כמעט שעברתי, קץ בבל, זרבבל, לקץ שבעים נושעתי.

IV פרות קומת ברוש, בקש אנני ביהמדתא, וההיתה לו למוקש, והאנתו לשבתה. ראש ומיני נשאת, ואיוב שמו מחיה, רב בניו, וקנניו, על העץ תלית.

V וינים נקבצו עלי, אזי בימי השמנים, ופרצו הזמות מגדלי, וטמאי כל השמנים. ומפותר קנקנים, נעשה נס לשושנים, בני בניה, ומי שמנה, קבעו שיר ורננים.